OZVĚNA ECHO OF THE WEST ZÁPADU

Ročník - Volume II. Clarkson, Nebraska, ve středu, 16. září (September) 1914 Číslo - Number 8

"Entered as Second-Class matter August 4. 1913, at the post office at Clarkson, Nebraska, under the Act of Congress of March 3. 1879.

Z Evropské války.

Londýn.— Zpráva z Říma oznamuje opět nové velké vítězství Rusů nad Německo-Rakouským vojsku po 17-denní bitvě v Ruském Polsku. Zpráva uzavírá následovně: zajato bylo 180,000 mužů, které za sebou zanechali 450 velkých polních děl, 1,000 menších děl, velké množství vozů a několik menších vzducholodí.

Z Antwerp dochází zpráva, že velké množství Belgických vojínů vlezlo Němcům do pásti kde nalezli smrt.

Sarajevo, hlavní město .Bosny, jedno z nejmalebnějších měst v jižní Evropě, jest nyní cílem, ku kterému míří voje chrabrých Černohorců. Vítězní Srbové a Černohorci rozdělili sobě úlohy. První táhnou na sever k Pešti a Vídni a ponechali druhým podmanění Bosny a Hercegoviny, jejichž obyvatelstvo radostně vítá slovanské osvoboditele.

Paříž.— Německé vojsko zastavilo útěk před spojenci a hodlá se jím postaviti v odpor od řeky Aisne. Očekává se velmi krvavá bitva.

Londýn.— Vláda každým okamžikem kapitulaci zbytků dvou velkých rakouských armád. Tyto armády vedené generálem Auffenbergem a generálem Danklem, byly rozstříštěny Rusy v Haliči. Rakušani podnikali zoufalé [illegible] se a Rawy Rus[illegible] Polajemi mezi dvě řeky, nejsouce s to chrániti vozotajstvo ani převézti děla přes močálovitý kraj, Rakušani byli úplně odříznuti od zásobáren potravin a střeliva, a jsou vydani na milost ruským kozákům a dělům. Odhaduje se, že rakouští generálové byli s to uniknouti se 180,000 mužů po zkázonosných porážkách u Krasníku a Tomaszowa, po nichž následovaly zdrcující rány u Lublinu a Lvova, a celá tato veliká armáda, výkvět rakouského vojska, padne podle všeho do zajetí. Zprávy z Paříže, Petrohradu a Říma shodují se v přesvědčení, že ruská vítězství z posledních několika dní zkrušila úplně válečnou sílu Rakouska v Haliči a že kapitulace armád generála von Auffenberga a Dankla nemůže býti odvrácena..

Paříž.— Italské vojsko vysazováno jest ve Valoně, přístavu Albánie, jak se oznamuje časopisu Echo de Paris z Terstu. Myslí se, že jest to následek nedávné pohrůžky Kiamila Elbassana, mohamedánského povstaleckého vůdce že v čele 4000 mužů vtrhne do Valony a vydrancuje město.

Tři císařovi synové mrtvi.

Londýn.— Reuterova kancelář dostala z Ostende telegram následujícího znění: "Korunní princ Bedřich Vilém a princ Adalbret, třetí syn císařův, jakož i princ Karel virtemberský, zemřeli prý v nemocnici v Bruselu." Jakkoli nebylo dosud lze získati potvrzení této pověsti, zprávy o smrti tří císařových synů přicházejí i z jiných pramenů. Princ Eeitel Friedrich, druhý syn císařův, padl prý v bitvě. Stav prince Joachima, pátého syna císařova, jenž byl zraněn do stehna třískou šrapnelu, jest prý vážný.

Učitel Vojta Beneš byl čtvrtý den po narukování propuštěn z vojny domu.

Do New Yorku přijel tyto dny p. E. V. Voska z cesty po Evropě, a přinesl zvěst, že učitel Vojta Beneš, který hned po vypuknutí války byl povolán k pluku, je již zase v "civilu" a do války vůbec nepůjde.— Čtyry dny prý v kasárnách nic nejedl a vypadal tak zuboženě, že ho "vojenští páni" nemohli potřebovat a po lékařské prohlídce ho poslali domů.

Srbské dívky bojují v armádě

Londýn.— Časopis Chronicle dostává z Amsterdámu depeši následujícího znění: "Pražský časopis "Bohemia" oznamuje, že srbské ženy a dívky pomáhají bojovati proti Rakušanům. Dívka 12 let stará, ležící zraněná v nemocnici v Novém Sadě, v Uhrách, chlubí se, že hodila šestnáct ručních granátů na nepřátele své země." Bohemia dále tvrdí, že srbští vojáci dávali se zúmyslně zajímati, aby poskytovali nepříteli nesprávné informace, a mnozí ozbrojeni byli ručními granáty, které v příhodné chvíli vrhali mezi řady svých uchvatitelů, a způsobivše mezi nimi krveprolití a zmatek, uprchli.

To by válkám odpomohlo. — Návrh aby se vdovám a sirotkům padlých vyplácela pense.

Washington, D. C. — V těch rozličných návrzích válečných je také jeden pozoruhodný. Nejdivnější při něm jest, že ačkoliv se začínají o něm rozepisovat i velké časopisy.

Návrh ten zní, aby peněz, jež se vyplatí jako válečná náhrada po skončení přítomného boje, užilo se ve prospěch zmrzačených vojínů a ve prospěch vdov a sirotků po zabitých. Až dosavád se takových peněz užilo zase jen k novým válkám nebo zbrojení a znešťastnělému lidu se nedalo z toho skoro nic. Zvýšené pense dostalo se takto ještě důstojníkům, čím byli vyšší, tím byla i pense větší, kdež to starý invalida byl rád, že mohl chodit s flašinetem, nebo prodával c. k. tabák.

Když Prusko před 44 roky dostalo od Francie 5,000,000,000 fr. náhrady, uložilo ty peníze do pokladnice ve Špandavě k dalšímu zbrojení. Kdyby se tohoto příkadu v budoucnosti následovalo, značilo by to, že Německo s Rakouskem by měli silnou pokladnou pro budoucí válku ve případě svého vítězství, kdežto kdyby prohráli, měla by silnou pokladnu Francie, Belgie, s Anglií a Ruskem, totiž vlády, a lid, kterýž nejvíce utrpěl by náhradu nedostal žádnou. Vláda by si tu náhradu sama vzala na starost.

Příklad, kdy se válečné náhrady užilo ve prospěch poškozených, nikoli ve prospěch vlády, dalo Soustátí. Po potlačení boxarského povstání mělo dostat od Číny $24,440,000 odškodného. Dostalo necelých $14,000,000 a ostatní Číně odpustilo.

Dělal cestu kolem světa nadarmo.

Seatte, Wash. — Kapitán D. S. Vassilieff, námořní attaché ruského velvyslanectví ve Washingtonu, vrátil se sem právě z Yokohama, když udělal cestu kolem světa, aby uviděl svojí umírající matku. Válka vše překazila. Když kapitán Vassilieff dostal zprávu o smrtelné chorobě své matky, bydlící blíže Petrohradu, vzal si dovolenou a 15. července z Washingtonu odejel. Do Petrohradu přijel 1. srpna, hlásiv se hned v ministerstvu války. Tam byl překvapen zprávou, že právě mobilizoání armády započalo a současně mu nařízeno, aby se neodkladně přes Sibíř do Washingtonu vrátil. Neslyšel o stavu matky toho nejmenšího, myslí však že jest mrtva. Až se p. Vassilief vrátí do Washingtonu, bude míti za sebou cestu kolem světa.

Mexiko vyhání kněze.

SanFrancisko, Cal.— Právě sem přijelo 45 mexických a francouzských kněží, kteří byli vypovězeni konstitualisty z kláštera v Manzanilo, a Guadalajara, Mexiko. S nimi přijelo asi 50 katolických bratří a lajků a 48 jeptšek, sester řádu Srdce Kristova, které vesměs ze svých klášterů byly vyhnáni novou vládou. Byli oprávněni vzíti si s sebou všechny potřeby, ale musili se vydati ihned na cestu a opustiti kláštery. V Guadolaraja mají Yaquisové ve své moci jezovitskou kolej Morist, kde užívali drahocenných chemických aparátů, jako hraček. Na ulici prodávali nábytek z koleje a pino prodáváno za deset pesos. Kněz P. Gerard od Come, Francouz praví, že toto město zaplatilo přes $7,000.000 povstalcům, spoléhajíc se na ochranu a bezpečnost. V červenci byl biskup Paleucia se 200 knězi po dvacet dnů vězněn a věžňové byli odkázáni pouze na to, co jim milosrdný lid donesl. Konečně byli propuštěni a po nemalých útrapách dostali se k přístavu a konečně na parník City of Mexiko, který dopravil je do San Franciska.

Poptávka po Nebraské pšenici.

V chicagském obilním trhu je veliká poptávka po nebrasské pšenici a v minulých dnech tři velké omažské obchody s obilím prodaly do Chicaga 500,000 bušlů nové pšenice. Farmáři v Nebrasce nyní dostávají za svoji pšenici od $1.13 do $1.15 za bušl. To znamená zvýšení ceny o 40 centů od července a o 15 centů v posledních několika dnech. Očekává se však, že pšenice v ceně opětně o maličko poklesne.

Svojí zeměpisnou polohou

má Německo tu výhodu nad svými hlavními nepřátely: Rusy a Francouzy, že se tito nemohou spojit, dokud neopanují Baltické moře, což se jim však stěží podaří. Nad to má Německo dokonalé vojenské silnice a železné dráhy, jichž jeho nepřátelé nemají, takže může zcela pohodlně a v krátké době převézti svoje vojsko od jedněch hranic k druhým. Z tohoto ovšem zřejmě vysvítá, že Německo bylo na válku dobře připraveno a že si bylo svojí silou jisto. Přece však se snad přepočítalo. Spoléhaloť se bez pochyby na vydatnou pomoc se strany Rakouska, Italie a snad také Turecka. V tomto směru však se zklamalo. Rakouská armáda je jednou z nejchabějších v Evropě, takže nepatrný počet srbských vojínů ji po delší čas zdatně potíral. Italie pak a Turecko se zbraně ani nechopili. V Tomto tedy směru se Německo zklamalo a proto se od nynějška musí spoléhat na svoji vlastní sílu, kteráž jest ovšem nemalá." V tomto smyslu rokuje jistý americký list.

Příští týden započne vycházeti v t.l. nová povídka od K. Červenky.

Kolikátá kule trefí v moderní válce.

Trochu aspoň potěchy rodinám vojákův, kteří se odebrali do pole, podá sdělení, že účinek moderních zbraní není tak vražedný, jak se namnoze soudí, a že i rány střelami rychlopalných pušek moderních způsobené, z veliké většiny nebývají smrtelné, ba že jsou jimi v menší míře, nežli bývalo u střel dřívějších. Zdokonalení střelných zbraní změnilo úplně moderní způsob válečnictví. — Boje z blízka, řeže muž proti muži, jsou velice řídkými. Z neobyčejně veliké vzdálenosti vypalují se teď dalekonosné pušky i děla, ovšem se vzdáleností ubývá jistoty trefování. Za války velikých mass. za rusko-japonské války, učiněno pozorování, že průměrně as jen 151. rána z děla odpůrce smrtelně trefuje a že teprve 3300. střela z pušky dosahuje zamýšleného svého cíle. Výpočet ten proveden byl italským odborníkem Mollim, a za podklad měl boj v soutěžce Kindžo. Rusové měli zde převládající postavení, z něhož byli Japonci vytlačeni teprve po rozhořčeném boji. Vzhledem na zvláštní ráz bojiště dostalo se tu do boje jen 4415 mužů, na něž útočila přesila 35.-600 Japoncův. Při dřívějším způsobu boje byl by tu býval ruský oddíl úplně potřen, tak utrpěli však Rusové jen malou poměrně ztrátu 100 důstojníkův a 1375 mužů, Japonci pak 133 důstojníkův a 4071 mužův. Těchto "výsledkův" docíleno bylo však teprve, když Rusové vypálili 736,185 střel z pušek a kulometů, 7780 střel z obléhacích děl a nezjištěný počet střel z polních děl, Japonci pak vypálili na 4 milliony střel z pušek a kulometů, dále 40,149 střel z děl, mezi čímž 3749 granátův a 36,-šrapnelů.

Schází cukrokové semeno.

Washington, D. C.— V Soustátí letoňského roku vypěstovalo za $22,000,000 cukrovky, z níž se ušelalo 620,000 tun rafinovaného cukru. Cukroví farmáři závisí se svým semenem na Německu a jelikož následkem války se tam odtud pro příští setbu žádné semeno nebude moci přivážet, panuje obava, že příštího roku cukrovka pěstovat nebude a mnoho cukrovarů řepových bude zahálet. Situace tato také ukazuje, že američtí obchodníci závisí na jiných zemích jako na cumlu.

O 75,000 přistěhovalců méně.

Následkem evropské války panuje v přistěhovaleckém úřadě na pověstném Ellis Islandě velice chabý, nikdy nepoznaný ruch. Za celý srpen letošního roku přicestovalo pouze 28,103 osob oproti 102,-958 v roce loňském. Obě německé dopravní společnosti, Severoněmecký Lloyd a Hambursko-americká linie vyslaly v letošním srpnu pouze 4 parníky do newyorského přístavu s necelými 300 cestujícími. Rakouská přeplavní společnost dopravila do Spojených Států poslední lodí 1397 přistěhovalců.

Válka a ženské hlasovací právo.

Paní Alice Curtis-Moyerová, vůdkyně st. louiských sufražetek, praví, že by k válkám nikdy nedošlo, kdyby se ženám ve všech zemích dostalo hlasovacího práva. "Jak zajisté všem známo, doléhá válka na ženy mnohem krutěji, nežli na muže. Nuže! Není tedy na bíledni, že by se ženy všemožně přičinily, aby toto zlo odstranily?! Dejte ženám více politické moci, zasvěťte je do tajností diplomacie, netajte před nimi státních záležitostí a nemusíte se více strachovat válek. Panovníci, kteří vyvolali nynější válku evropskou, ženskému hlasování nepřejí. Jsou si dobře vědomi, že by k válkám více nedošlo, kdyby tyto závisely na ženách. A právě proto bojují tak úsilovně proti ženskému hlasovacímu právu! Nadejde však jednou doba, kdy spravednost zvítězí a ženy nabudou svého občanského práva."

Bylo by to divem,

kdybychom my, kteří stojíme vzdáleni jeviště války a těšíme se úplnému míru, zůstali úplně ušetřeni následků běsnění evropského. A následků těch bude ještě celá řada a málo který bude dobrý. Zvýšení cen potravin bylo nám označeno jako jeden z následků, ačkoliv jest to účinek pouze nepřímý, neboť vlastní příčinou toho je bezmezná, nestydatá ziskuchtivost našich kapitalistů, kteří se pouze na válku vymlouvají. Jiným následkem války, který již se ohlašuje, bude, že na naši vládu bude ze všech stran naléháno, aby rozmnožila značně válečné lod'stvo i pozemní armádu svoji. Časopisy bez rozdílu stran již se za to přimlouvají a není pochyby, že jejich vývody najdou ochotného sluchu u mnohých kongresníků. Proto odpůrci militarismu, imperalismu musí také dáti o sobě patřičně slyšeti a hned v zárodku potlačiti agitaci, která by ve svých následcích byla pro naši republiku stejně záhubnou, jako byla pro celou Evropu.

Vídeň jest nabažena války.

Vídeň, via Řím.— Stále vzrůstající rozhořčení proti Německu počíná se zde rozmáhati a v širokých kruzích obyvatelstva, které ještě před několika nedělemi volala zbě silc po válce se Srbskem, ozývá se všeobecný požadavek, aby vláda žádala o mír. Doznání vady, že rakouské armády musily čeliti invasi Ruska samotny a nepodporovány, zatím co Německo za pomoci rakouských pluků vtrhlo do Francie, což mělo za následek zdrcující porážku rakouských vojsk od přesily ruské, vyvolalo zde bouři prudkých útoků na vládu. — Ztráty, pokud byly vládou oznámeny, jsou nesmírné, a panuje všeobecné přesvědčení, že jsou ještě větší, nežli vláda chce a odvažuje se doznati. — Toto smýšlení veřejnosti jest tak silné a tak rozhořčené, že vláda bude mu stěží moci dlouho čeliti. Jestliže rakouská vláda nebude prositi o mír v nejbližších dnech, bude velmi těžko zabrániti bouřlivým událostem nejen ve Vídni, ale ve všech větších městech v Rakousko-Uhersku. Vláda doznává, že dráhy nepostačí ani dovážeti zraněné s bojiště. Rakouský Červený Kříž vydal provolání, aby všecky automobily v zemi byly mu dány k disposici. Všechny nemocnice ve Vídni jsou přeplněny těžce zraněnými vojáky. Všecky veřejné síně byly rovněž rekvirovány a jsou také plny. Nyní používá se již soukromých domů, a stále ještě přijíždějí dlouhé průvody vojáků, rozervaných a zmrzačených střelami a šrapnely.

Lid Rakouský chce mír!

Londýn.— Z Vídně došlá zpráva praví: Zde sílí stále nálada roztrpčenosti proti Německu a všeobecně se uplatňuje žádost části obyvatelstva, aby bylo jednáno o mír.

Vláda je ostře kritisována proto, že posílala rakouské sbory pryč aby pak byla poražena větším počtem vpadnuvších nepřátel, čímž Rakousku bylo uloženo hrozné břímě obrany a jehož mělo být ušetřeno Německo, aby mohlo užíti celé své síly k vpádu do Francie.

Rakouská veřejnost zvěděla o velkých ztrátách, jež utrpěly její armády a hlas lidu protestuje a hrozí povstáním, nebude-li mír brzy obnoven.

Všeobecná důvěra ve zdar ruských zbraní nejlépe je karakterisovaná tím že ruské státní papíry byly kupovány o 9 bodů výše než na počátku války.

Rodiny záložníků, kteří z Ameriky odjeli do války, octly se v bídě.

Washington, D. C.— Vládní úředníci, shledali, že nemají prostředků, jak by pomohli v nouzi postaveným rodinám zanechaným ve Spoj. Státech od tisíců záložníků, kteří odspěchali do evropské války. Neúřední zprávy došlé do Washingtonu, ukazují že podpory bude zapotřebí u žen a dětí, jichž živitelé odjeli do války. Na sta už závisí na veřejné podpoře v New Yorku. V uhelných krajích Pennsylvanie, kde tisícové cizozemských uhlokopů zanechali práce a odjeli ku svým plukům, chudobince jsou přeplněny. Nikdo z těch závislých na cizozemcích, kteří odjeli zpět do Evropy do války nemůže býti deportován pod zákonem určujícím 'veřejné břemeno,' protože jejich bída je následkem příčin, jež se sběhly po jejich přistání ve Spoj. Státech.

Bitevní čára Rusů jest 1000 mil dlouhá.

Petrohrad.— Bitevní čára, kterou Rusové nyní utvořili řadou těžkých bojů proti armádám rakouským a německým, tvoří 1000 mil, nepočítaje v to turecké hranice, které se ruská armáda připravuje obsadtii. Není žádnou tajností, že ruský jenerální štáb se připravuje, zasaditi Rakousku smrtelnou ránu a pak s celou tou ohromnou mocí se vrhnouti na Německo. Rusko má nyní 5,000.000 cvičeného vojska proti těmto svým dvěma nepřátelům. A za těmi stojí ještě 2,000.000 mužů vojska pohotově nahrdaiti každou zrátu.

Kolik generálů má ruská armáda.

Ruská vojenská kronika uváděla na konci minulého roku počet generálů značným číslem 1423. Počet ten jest však jen relativní, poněvadž 38 proc. z nich, totiž 541 generálů má titul ten jako vyznamenání a jsou bez přiměřeného vojenského výcviku. Jsou také skorem bez veškerého spojení s armádou a s vedením jejím. Šest generálů jest přiděleno pouze ku dvoru a vykonávají rovněž služby vojenské, tím méně válečné. Přetečné vojenské službě přiděleno jest 734 generálů, 495 generálů zaměstnáno jest při byrokratických odborech rozsáhlé vojenské správy ruské, kteréž podřízeny jsou místy rozsáhlé oblasti ruské říše také pokud se některých odvětví občanské správy týče.

Němci se bojí války s Amerikou.

Berlín.— Některé z berlínských časopisů zaznamenávají pověst, že Spojené Státy chystají se vypověděti válku Německu. Předpoklad svůj zakládají na tom, že velvyslanec Spojených Států Gerard posílá všecky americké občany z Německa co možno nejrychleji, a prohlašují, že toto jednání není spravedlivé. Vyslanec Gerard vysvětluje, že tyto divoké pověsti jsou podle všeho zaviněny nervosou některých přepracovaných zpravodajů.

Denní válečný náklad Německa.

Kodaň, Dánsko.— Oznamuje se sem z Berlína, že válečné výlohy německé a to přímé činí denně 30,000.000 říšských marek ($7,-20.000) a ekonomické ztráty za den že se dají dobře odhadnouti na 45,000.000 říšských marek — $10,800.000.

Nové mírové smlouvy se Spojenými Státy.

Washington, D.C.— Veliká Britanie, Francie, Španělsko a Čína usnesly se podepsati se Spojenými Státy mírovou smlouvu. Jeden účinek této úmluvy je, že zabrání, že Spojené Státy přítomně do evropského konfliktu strženy nebudou. Německo, Rusko a Japonsko úprojevily úmysl přijmouti hlavní body těchto smluv a podobné úmluvy s Tureckem a Řeckem jsou hotovy k podepsání. — Podepsáním smluv s Velkou Britanií. Francií, Španělskem a Čínou, dostoupil počet tento na dvacet šest. Sir Cecil Spring-Ruce, britský velvyslanec, seňor Don Juan Riano, španělský velvyslanec a Kai FuShah, vyslanec Číny dostali instrukci, by smlouvy podepsali neodkladně.